

kedő aláírásául használ. Szükséges tehát, hogy a kereskedő a czéget aláírni tudja, maga a kereszttvonás a nevet ki nem fejezi és az aláírás valódiságára nézve támpontot nem nyújt, mert a név aláírása mindig más-más kéztől eredhet. Tudjuk, hogy az üzleti életben az aláírás valódiságának vizsgálása fontos tényezőt képez és csak a kötelezettségek elhárítására szolgáló rossz-hiszemű kifogások száma szaporíthatnák az ilyen bejegyzések által. Minthogy azonban czégének bejegyzése a kereskedőtől meg nem tagadható, hasonló esetben a czég tulajdonosa czégvezető kirendelésére volna utasítandó.

IRODALOM.

A magyar kereskedelmi jog kézikönyve. Különös tekintettel a bírói gyakorlatra. Írta Dr. Nagy Ferencz, budapesti egyetemi ny. r. tanár. Második átdolgozott kiadás. I. füzet. Budapest. Az Athenaeum kiadása. 1892. Ára 2 frt 40 kr. Ezen kitűnő munka újonnan átdolgozott első füzeté — melyből mutatványt már előzőleg, deczemberi számunkban közöltünk — immár megjelent. A kereskedelmi jog Dr. Nagy Ferencz ezen könyvének első kiadása óta sok változáson ment keresztül és nagyobb haladást tett. A külföldi államok nagy részében egészen új kereskedelmi törvénykönyvek léptek a régié helyébe, de ott is, hol a reform ily messze nem terjedett, többnyire jelentékeny módosítások történtek. E mellett a külföldi irodalom is számos, főltte becses, sőt alapvető munkával gazdagodott. Nálunk sem maradt a kereskedelmi jog ugyanazon állapotban; maga a kereskedelmi törvény csak csekély módosítást szenvedett ugyan, de az utóbbi években fontosabb kiegészítő törvények hozattak és az irodalom is nagyobb lendületnek indult. Szerző mnidezen újabb fejleményeket az új kiadásban gondos figyelemben részesítette és az időközben keletkezett bírói gyakorlatot lelkiismeretesen feldolgozta. Ezenfelül mélyebben behatolt az egyes intézményekbe, a hiányokat pótolni, a tévedéseket helyreigazítani, a homályokat eloszlatni igyekezett. Nagyobb tért szentelt szerző ezuttal a történeti fejlődés ismertetésének is, a jogösszehasonlításnak és az irodalmi közléseknek.

Az első füzet a részvénytársaságokig terjed és az egész munka három füzetben fog megjelenni és még az 1892. év folyamán teljes lesz. Részletes bírálatunkat a munka teljes megjelenése utánra tartjuk fen, de a könyvet már ezuttal is nemcsak mint kitűnő tankönyvet, hanem mint kézikönyvet a tudomány és gyakorlat férfainak legmelegebben ajánlhatjuk.

A védjegyek oltalmáról szóló törvény magyarázata. Irta dr. Neumann Armin ügyvéd, egyetemi rk. tanár. Budapest. Az Athenaeum kiadása. 1892. Ezen most megjelent könyvecske tartalmát olvasóink folyóiratunk augusztus-óktóberi számaiból ismerhetik. Ezen munka az 1890. évben alkotott védjegy-törvénynek első tudományos feldolgozását képezi és értékét a szerző széles látkörének megfelelőleg igénybevett tudományos apparátuson kívül még azon körülmény is növeli, hogy a törvény megalkotásánál szerző törvényhozói minőségében élénk részt vett. Függelék gyanánt a külföldi államokkal kötött egyezmények vannak közölve. A francia mintára csinos kötésben megjelent könyvecske a jog gyakorlati alkalmazóinak hasznos kézikönyvül fog szolgálni.

*

Eger, G. **Die Transportpflicht der Eisenbahnen nach Art. 5. des internationalen Uebereinkommens über den Eisenbahnfrachtverkehr.** (Beitr. zur Erl. d. d. Rechts B. XXXV. S. 465.) A berni nemzetközi egyezmény megvilágítása végett szerző munkáját a vasutak törvényes szállítási kötelezettségének történeti fejlődésével kezdi és kimutatja, hogyan keletkezett az először az egyes államok területén, azután pedig nemzetközi egyezmények útján. Ezzel közvetlen összefüggésben állott az átmeneti fuvarlevelek behozatala és a fuvarozói közösség képződése, mely a feladóval egységes fuvarozási szerződést kötött az összes vonalakra nézve. A fuvarozási szerződés egységes voltából az összes érdekelt vasutakra nézve fejlődött aztán önmagától ezek egyetemleges kötelezettsége az egész átvállalt szállítás tekintetében. Ezen szállítási kötelezettségét most a berni egyezmény 5. §-a szabályozza, mely az egész nemzetközi egyezménynek alapját képezi. Szerző ezen § egyes pontjait megvilágítja és azok jelentőségét és horderejét minden irányban kifejteni igyekszik.

*

Campbell, R. **The Law relating to the Sale of Goods and commercial Agency.** London, Stevens a. Haynes, 1891. 2. ed. 870. S. (C. B. II. 425). Ezen munka először tíz év előtt jelent meg és Angolországban a bírák és ügyvédek kedvelt kézikönyvévé vált. Az újonnan megjelent második kiadás szerző az időközben megjelent törvényekkel, mint a Judicature Act; Bills of Sale A.; Married Woman's Prop. A.; Bills of Exchange Act; Bankruptcy Act; Factors A.; Partnership Act-al kiegészítette és 1000 új bírói ítélettel kibővítette. A ki tehát az angol kereskedelmi jog ezen részével megismerkedni kíván, ezen munkában megbízható kézikönyvre talál.

*

A bank- és árubizományi jog az Általános Német Keresk. Törvénykönyv nyomán. (Das Recht der Bank- und Waarencommission nach dem Allgemeinen Deutschen Handelsgesetzbuche. Für Juristen und Kaufleute, Erlangen, Leipzig, 1891. Andr. Deichert'sche Verlagsbuchhandl.) Irta dr. S. Jacoby.

Nem lép fel magasabb igényekkel, csak segédkönyvül akar szolgálni az ügyvédi és kereskedői praxisban. Az első fejezetben szól szerző a bizományos fogalmáról a keresk. törvény szerint, a bizományi ügylet létrejöttéről, a keresk. törv. által a bizományi ügyletek megítélésénél alkalmazott elvről és a bizományos kötelezettségének következményeiről. A második fejezetben a bizományos kötelezettségeire az átszolgáltatott árura, a vételi szerződés megkötésére és teljesítésére, végül az értesítés és egyéb tudósításokra vonatkozólag. A harmadik fejezetben tárgyaltnak a bizományos jogai: a zálogjog, jog költségei megtérítésére provizióra és a helyettesítés joga. A negyedik fejezet tárgyat a bizományi árura vonatkozó egyéb jogviszonyok képezik. Az ötödik fejezet a bizományos közvetlen belépési jogának elméletéhez szolgáltat újabb eszméket. A hatodik a bizományos helyzetével foglalkozik a váltóbeszerzéséknél, a hetedik a bizományi viszony megszűntével.